

[Aksel Larsen.]

hvem det i dette tilfælde konkret drejer sig om, og jeg synes, han burde have så megen sans for proportionerne, at han og den øvrige regering kunne vurdere, om der alt taget i betragtning ville være nogen chance for domfældelse; ellers måtte det være uhensigtsmæssigt at sætte apparatet i gang. Og så kan det jo også godt være, netop når man tænker på, i hvad anledning og over for hvem man har sat apparatet i gang, at man skulle tænke lidt på den almindelige strafferetlige regel herhjemme, som er klart udtrykt navnlig i abortloven, at forsøg med utjenlige midler straffes ikke.

Regeringen lægger det altså meget højt op og lægger det meget larmende op, og så er det, jeg søger en forklaring. Er det, fordi man har mistet enhver sans for proportioner? Er det, fordi efterretningstjenesterne har brug for at manifestere sig og bevise deres effektivitet, og så har de lokket regeringen med på dette? Eller mener regeringen — det kunne man jo tænke sig — at det ville være godt, om offentligheden fik noget andet at tale om end regeringens økonomiske politik, rente- og kreditpolitikken og skattepolitikken, ja, jeg ved det ikke, men jeg kan ikke finde andre begrundelser for regeringens optræden i denne sag.

Naturligvis vil regeringen svare nej til alle disse tre formodninger om, hvad der er forklaringen, men så beder jeg regeringen om at give os en fjerde forklaring på, hvorfor den har optrådt, som den har gjort, og tilladt politiet og myndighederne at optræde, som de har gjort. Men med hensyn til den forklaring, regeringen skal give, ville jeg gerne have, at den havde i hvert fald et gran af sund fornuft i sig.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Må jeg i anledning af hr. Aksel Larsens sidste bemærkninger sige, at jeg skønner, der rent temperamentsmæssigt er sket en lille ændring med hr. Aksel Larsen. Den form, regeringen har grebet denne debat an på, ville han aldrig tidligere have kaldt voldsom.

Jeg vil gerne sige, at efter mit skøn kunne folketinget i smukkeste overensstemmelse med dets demokratiske traditioner have afvist denne forespørgselsdebat, have afvist at lade denne forespørgsel nyde fremme. Den er i strid både med tingets værdighed

og tingets demokratiske skik, fordi den er groft injurierende. Når folketinget ikke gjorde det, og når regeringen ikke ønskede, at tinget skulle gøre det, hænger det sammen med, at på baggrund af den interesse, dagspressen og andre massemedier har vist denne sag, og på baggrund af den interesse, der dermed må antages at være rejst i offentligheden, ønskede vi at benytte lejligheden til at lade debatten finde sted.

Så vil jeg gerne sige til hr. Aksel Larsen, at når jeg i en redegørelse til folketinget giver udtryk for, at jeg beklager, at dommerkendelserne ikke var med, så er det samtidig et udtryk for, at regeringen har tilkendegivet, at i lignende situationer skal dommerkendelserne fremtidig medbringes.

Må jeg i anledning af det, der er sagt om de politiske kartoteker, kun sige, at jeg forstår godt, at det drages ind i debatten, men jeg synes ikke, der er noget grundlag for at drage i tvivl, hvad regeringens erklæring af september 1968 står for. Det, den dækker over, er, at ingen registreres på grundlag af lovligt politisk arbejde, og ingen registreres på grundlag af nogen politisk bekendelse, uanset hvor i det politiske spektrum vedkommende måtte befinde sig.

Om de spørgsmål, som hr. Kjær Rasmussen har stillet, vil jeg gerne sige, at en lang, lang række af dem i forvejen er besvaret under tidligere debatter her i tinget, og jeg vil gerne — for at tale i hr. Aksel Larsens sprog — bevare så megen sans for proportioner, at jeg ikke spilder tingets tid med her at stå og læse op og gentage og besvare hvert eneste af dem, når hovedparten af dem er besvaret i forvejen. Men et par enkelte af dem er i overensstemmelse med det, der er kendetegnende for hele forespørgslen, fra forespørgersens side stillet på en sådan måde, at jeg føler trang til at besvare dem.

De to første spørgsmål: har regeringen eller danske politi- eller militærmyndigheder på noget tidspunkt siden Kejsergadesagen modtaget henvendelse direkte eller indirekte fra amerikanske myndigheder? Jeg vil gerne besvare begge spørgsmål med nej.

Så spørger man, om regeringen vil drage omsorg for, at man kan kontrollere de kabler, der fører til Kejsergade. Svaret er nej.

I øvrigt tror jeg, at man ved at læse spørgsmålene — og jeg forstår, de er delt om til tingets medlemmer — vil se, at alle